

O Božím Království

Březen 2008

Motto: *Boží království nepřijde samo - musíme ho budovat!*

Mnozí křesťané stále více vyhlíží po Božím Království a modlí se o to, aby přišlo, 1 a to zvláště v poslední době, kdy je do extrémů narůstajícím rozdílem mezi příliš bohatými a příliš chudými do očí bijící nespravedlnost mocí („království“) tohoto světa. To je také příčina sociálních bouří, různými stávkami počínaje, válkami a terorizmem po celém světě konče stále narůstající beznaděje mnoha mladých lidí, která začíná stále častější neposlušností rodičovských i jiných autorit, a končí nejen útekem k drogám, ale někdy i k sebevraždám. Křesťané však zapomínají na některé důležité skutečnosti:

že Boží Království podle druhé smlouvy s Ježíšem Kristem už dávno existuje, a nic na tom nemění skutečnost, že je v úpadku, a že už o svou moc nad naprosto převážnou většinou světa - s ohledem na své vážné nedostatky a dokonce těžké chyby a hříchy - přišlo. 1

že od doby vyhlášení příchodu Božím Království uplynuly do jeho skutečného příchodu v obou minulých případech čtyři generace

- od Abraháma do vstupu do Zaslíbené země

1.M.15:16	Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti."
-----------	---

- od Ježíše Krista do ustavení křesťanství jako jediného náboženství v Římské říši legalizace křesťanství v podobě ediktu milánského nastala až v r. 313 n. l. tedy rovněž až ve čtvrté generaci, a tam šlo pravděpodobně o dovršení nepravosti římských císařů pronásledováním křesťanů

Zj.6:11	Tu jim všem bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby měli strpení ještě krátký čas, dokud jejich počet nedoplní spolumužníci a bratři, kteří budou zabiti jako oni.
---------	---

a musely přejít tři „bědy“ předpovězené v knize Zjevení 9:12 a 11:14 - hromadné pronásledování křesťanů za císařů Nerona, Domiciána a Decia.

A dále že po prvním nadšení a euforii začalo Boží Království v obou případech pomalu ale jistě upadat. Boží Zákon v prvním případě, a přikázání Ježíše Krista v tom druhém, byly stále častěji porušovány a nahrazovány zákony a příkazy lidskými, 1 což bylo způsobeno stále narůstajícím nahrazováním Boží vlády vládou kněžského úřednictva a posléze kněžskou byrokracií - tj. stavem, kdy se Boží i lidské zákony a příkazy stávají samy sobě účelem. 1 Následkem byl takový úpadek, že tato Boží Království se stala stejně tak nespravedlivá, a někde ještě nespravedlivějšími než ta předchozí, a někdy dokonce od pravého Boha odešla. A Bůh to dokonce předvídal a varoval před tím:

1 „... přijď Tvé království. ... „,

2 A nad celým světem ji díky svému nesprávnému chápání odkazu Ježíše Krista ve skutečnosti nikdy nemělo, ačkoli to mělo za úkol.

3 srovnej Mar.7:8.

4 srovnej 2.Kor.3:6.

5.M.31:16	Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, ty ulehneš ke svým otcům a tento lid povstane a bude smilnit s cizími bohy země, do níž vstupuje, opustí mě a poruší mou smlouvu, kterou jsem s ním uzavřel.
5.M.31:20	Já ho totiž uvedu do té země, oplývající mlékem a medem, kterou jsem přísežně slíbil jeho otcům, ale on bude jíst, nasytí se a ztuční a obrátí se k jiným bohům. Jim budou sloužit, mne zneváží a mou smlouvu zruší.

Ukázalo se, že Boží lid nikdy nebyl (a naneštěstí ani dnes není) imunní proti zneužívání moci, proti zphodlnění, a proti svodům vyplývajícím z blahobytu.

Jaká poučení z toho plynou pro dnešní dobu?

O návrat tohoto druhého Božího Království už nemá smysl Boha prosit, ani o ně usilovat, protože jeho církve už nemohou starými metodami a myšlenkami znovu získat svou autoritu, nutnou k obnovení svého vlivu. A rozhodně o to nemohou usilovat, když je jich tolik, a když je křesťanství tak roztrženo. První, co musí křesťanství udělat, je sjednotit se, a to pod pravdivými, a tím zcela novými naukami o Bohu, získaných Boží moudrostí a novým poznáním. Bude o tom řeč dále.

Od kdy by se měly počítat novodobé čtyři generace?

Odpověď: Od Jana Ámose Komenského. (1592 - 1670)

Proč? Byl prvním, kdo hovořil o příchodu nového a reálného Božího Království, kdo vyzýval k budování vlády moudrosti; nazval ji Pansofia (Všemoudrost), a udělal jako první pro to všechno, co bylo třeba a co bylo v jeho možnostech:

- Provedl velmi důkladnou analýzu stavu tehdejšího Božího Království a popsal příčiny jeho úpadku.

- Poznal, že musí přijít nové Boží Království a že musí ovládnout celý svět.

- Velmi důkladně rozmyslel, jak by mělo toto nové Boží Království fungovat, a jak by měly vypadat jeho instituce.

- Protože si uvědomoval, jak důležitá je výchova dětí a mládeže a jak to bude nutné činit v Božím Království, rozpracoval a v praxi velmi úspěšně vyzkoušel zcela nové metody výchovy a vyučování dětí a mládeže.

- Jako první pochopil, že je nutné sloučit náboženství s vědou, a že obě disciplíny je nutné rozvíjet souběžně a ve vzájemném propojení.

- Všechny své poznatky popsal ve svých několika knihách a odkázal je všem křesťanům.

Křesťané by si měli pamatovat jeho slova

„Nemilovat knihy 1 znamená nemilovat moudrost. Nemilovat moudrost však znamená stávat se hlupákem.“

Kdo se chce přesvědčit, viz více o něm na příklad stránky

http://cs.wikiquote.org/wiki/Jan_Amos_Komensk%C3%BD a mnohé jiné.

Poznámka: Kdo se domnívá, že by to mohl být mistr Jan Hus, 1 věz, že jeho zásluha a zásluhy jemu podobných (např. Martina Luthera 1) byly v tom, že usilovali o nápravu tehdejšího Božího Království, ovládaném katolickou církví.

5 Mínil samozřejmě dobré knihy, nikoli lacinou „červenou literaturu“ nebo dokonce literární brak.

6 Nebo někdo podobný.

Co dělat, aby v novém Božím Království k podobnému úpadku nedošlo?

Odpověď: Musíme důkladně analyzovat minulé chyby a jejich příčiny, a k tomu potřebujeme skutečnou moudrost od Boha.

Existuje námitka: král Šalomoun byl obdařen zcela mimořádnou moudrostí, a přesto dospěl k modloslužbě a úpadku. Což moudrost není zárukou duchovního pokroku?

Proč nepomohla moudrost králi Šalomounovi?

Všimněme si, oč vlastně král Šalomoun prosil Boha: jen o moudrost a rozlišovací schopnost potřebné pro soud svého lidu:

1.Kr.3:9	Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem. Neboť kdo by dokázal soudit tento tvůj lid, jemuž je tak těžko vládnout?"
----------	---

Bůh mu více než vyhověl, ale nechal Šalomouna přesvědčit se, že takto omezená moudrost nestačí. Šalomoun později po této zkušenosti napsal

Př.9:10	Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost.
---------	---

Tím také přiznal, že předtím neměl dostatek bázně před Bohem a že mu nerozuměl.

Jak to, že tak moudrý Šalomoun také propadl nakonec modlářství?

Šalomoun se zcela oddal hédonismu (požitkářství), 1 a pozdě poznal, že požitkářství je jako droga - člověk mu propadá stále hlouběji, až nakonec překročí hranici, kdy návrat už není v jeho silách, a pomoci mu může jen Bůh, avšak jen tím, že ho přísně potrestá. Proto jakýmsi jeho epilogem jsou slova, která napsal na konci svá poslední knihy

Kaz.12:12	Nadto pak zbývá, synu můj, říci: Přijmi poučení! Spisování mnoha knih nebere konce a mnohé hloubání unaví tělo.
Kaz.12:13	Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí.
Kaz.12:14	Veškeré dílo Bůh postaví před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.

Je proto nutné pěstovat Boží moudrost, a jakkoli to bylo nutné k nápravě minulého Božího Království, tím více to bude nutné pro budování a udržení Božího Království nového - podle třetí smlouvy. A tato doba přichází.

Doba moudrosti

Víme, že nadchází doba moudrosti, a že to bude právě tato vlastnost, kterou křesťané budou nyní dobývat moc pro Boží Království. DJK za tím účelem nyní kultivuje křesťany patřící do Duchovního Izraele
jednak jako jednotlivce a

7 Viz například stránky <http://aktualne.centrum.cz/zahranici/evropa/clanek.phtml?id=523255>

8 Nejvíce pak sexuálním hrátkám (spojeným s modloslužbou), které mu předváděly cizinky a strhly ho tak k modloslužbě. (1.Kr.11:1-11; srov. Kaz. 2:1,8,10,17).

jednak jako celý „duchovní národ“, kterému opět bude svěřeno vedení Božího Království podle precedentu:

Mat.21:43	Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.
-----------	---

I dnes DJK vybírá jednotlivce ke kultivaci podle zděděných vlastností

Jan 6:65	A řekl: "Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce."
----------	---

Tito jedinci jsou přísně vychováváni

Žid.12:6	Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.`
----------	--

takže nežehrejme „máme-li smůlu“. Svědomí by nám mělo říci, kdy jsme trestáni, a za co. A nelibujme si, jsme-li tzv. „pohodoví“, potom (protože nepochybně ještě nejsme dokonalí) spíše je to tak, že Otcí za výchovu nestojíme (alespoň zatím). V tom případě bychom měli na sobě začít velmi intenzivně pracovat.

Duchovní Izrael dosud není shromážděn, ačkoli tento proces zřejmě už probíhá. Po celém světě vznikají skupinky křesťanů, které společně hledají pro křesťanství novou cestu nápravy. Kultivace spočívá v tom, že tyto skupinky jsou Bohem vedeny k dobrovolné týmové spolupráci - viz dále.

Kultivace jednotlivců

Vybraní jednotlivci jsou Bohem vedeni k dodržování přikázání Ježíše Krista a zejména k hledání Boží moudrosti.

1) Samozřejmě nemáme na mysli světské vzdělání, protože ve světských školách se Boží moudrosti nevyučuje.

1.Kor.3:19	Moudrost tohoto věku je bláznovstvím před Bohem, neboť je psáno: „Nachytá moudré na jejich vychytralost“;
1.Kor.1:19	Je psáno: „Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou.“
1.Kor.1:20	Kde jsou učenci, kde znalci, kde řečníci tohoto věku? Neučinil Bůh moudrost světa bláznovstvím?

To ale neznamená, že zavrhneme světské vzdělání, to však není pro získání moudrosti od Boha rozhodující. Světské vzdělání nicméně umožňuje osvojení si určité kultivovanosti projevu, a navíc studenti se učí se učit (a to většinou z literatury faktů), což se pak velmi hodí při studiu Bible.

2) Je třeba získávat moudrost a potažmo autoritu od Boha

Boží moudrost nám zjednává mimořádnou autoritu, kterou budeme v Božím Království nutně potřebovat:

Luk.21:15	Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník.
-----------	--

To je velmi důležité, protože Boží moudrostí získáme nikoli úřední ale přirozenou autoritu, která je mnohem účinnější.

Mnoho křesťanů nerozumí následujícím slovům apoštola Pavla

1.Kor.1:24	ale pro povolané, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.
1.Kor.1:30	Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením,

Domnívají se, že když ho uznali za svého Pána a když uznali jeho výkupní oběť, získali tím od něho moudrost, a mají po starosti. To je obrovský omyl. Apoštol Pavel to řekl slovy:

Kol.2:3	v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.
---------	--

To samozřejmě neznamená v jeho těle, nýbrž v jeho učení a chování. A jak už jsme si řekli, naučit se jeho slova zpaměti není k ničemu. Jeho slova i chování je nutné velmi důkladně analyzovat a srovnávat s učením hebrejské části Bible. Jen tak můžeme jeho moudrost i poznání získávat.

Anebo si musíme vybrat učitele - což však činíme „podle svého srdce“.

2.Tit. 4:3	Neboť přijde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých choutek si sežnou učitele, kteří by vyhověli jejich přání.
------------	---

A to dobré, co je v našem srdci, nám pomůže vybrat si dobrého učitele. A jistě to nebude závist, žárlivost nebo ctižádostivost. To jsou špatné motivy.

1.Kor.12:28	A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení.
Ef.4:11	A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele,

2a) Pozor na ctižádostivost.

Jsou ovšem tací, které žene ctižádost, a chtěli by získat nějakou autoritu co nejdříve. Nejčastěji touží po tom být učiteli. Těm říká apoštol Jakub:

Jak.3:1	Nechtějte všichni učit druhé, moji bratři; vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.
---------	--

a apoštol Pavel:

1.Kor.12:29	Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učiteli? Mají všichni moc činit divy?
-------------	--

Nadměrně sebevědomým řekl Ježíš Kristus:

Mat.10:24	Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána.
-----------	--

Takto totiž povstávají falešní učitelé a proroci:

2.Petra 2:1	V Božím lidu bývali ovšem i lživí proroci; tak i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou záludně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Panovníka, který je vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhoubu.
2.Petra 2:12	Ti lživí učitelé však jako nerozumná zvířata, určená od přírody za kořist a na porážku, rouhají se tomu, co neznají; zahynou ve své zkaženosti

Křesťan však musí bojovat se svou ctižádostivostí. Apoštol Pavel řekl přísně:

Fil.2:3	v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;
---------	--

2c) A jak to přijde, že apoštol Pavel se sám prohlašoval mimo jiné i za učitele?

1.Tim. 2:7	Byl jsem ustanoven hlasatelem a apoštolem tohoto svědectví mluvím pravdu a nelžu učitelem pohanů ve víře a v pravdě.
2.Tim.1:11	K jeho zvěstování jsem já byl ustanoven hlasatelem, apoštolem a učitelem.

To by přece mohl říci každý.

Poznámka: Nezapomeňme, že jeho vidění Duchovního Ježíše Krista - cheruba - bylo přítomno jen několik málo lidí, a to ještě Ježíšových odpůrců, a oni to přirozeně Pavlovi nedosvědčovali. Ostatně ani nevěděli, co mu bylo řečeno (Sk.22:9).

A skutečně byli tací „bratři“, kteří ho podezírali (srovnej Gal.2:3-5). Věřili snad ostatní křesťané apoštolu Pavlovi tak říkajíc „na jeho hezké oči“? Nikoli. Apoštol Pavel si vydobyl přirozenou autoritu svou neoddiskutovatelnou moudrostí:

2.Pe.3:15	A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána.
-----------	---

Toto je vzor pro nás. Studujme Boží moudrost a dosáhneme podobné přirozené autority jako apoštol Pavel. Dobrých učitelů totiž bude velmi třeba, protože jsou a budou i falešní.

Žid.5:12	Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm.
----------	--

Usilujme o moudrost nejen sami, ale všemožně se snažme v tom pomáhat i jiným, a to i přímelnými modlitbami jako to dělal i apoštol Pavel:

Ef.1:17	Prosím, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali
Kol.1:9	Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli.

3) Učme se i od těch moudrých mezi křesťany

1.Kor.2:6	Moudrosti sice učíme, ale jen ty, kteří jsou dospělí ve víře ne ovšem moudrosti tohoto věku či vládců tohoto věku, spějících k záhubě,
-----------	--

Poznámka: ti duchovně nezralí se nechtějí nechat vyučovat; a bouří se ve stylu, který je uveden u Mar.6:3.

Kol.1:28	Jeho zvěstujeme, když se vši moudrostí napomínáme a učíme všechny lidi, abychom je mohli přivést před Boha jako dokonalé v Kristu.
1.Kor.2:7	nýbrž moudrosti Boží, skryté v tajemství, kterou Bůh od věčnosti určil pro naše oslavení.
1.Kor.2:8	Tu moudrost nikdo z vládců tohoto věku nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.
Kol.3:16	Nechť ve vás přebývá slovo Kristovo v celém svém bohatství: se vši moudrostí se navzájem učte a napomínejte a s vděčností v srdci oslavujte Boha žalmy, chválami a zpěvem, jak vám dává Duch.

Je velmi výhodné se učit z Písma už v dětství:

2.Tim.3:15	Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše.
------------	--

Bůh pomáhá těm, kteří jsou méně disponovaní, protože je spravedlivý:

Jak.1:5	Má-li kdo z vás nedostatek moudrosti, ať prosí Boha, který dává všem bez výhrad a bez výčitek, a bude mu dána.
---------	--

Ale pozor! Nebude mu dána ihned. Musí se učit a mít trpělivost - jen v tom mu Bůh pomůže. Bůh nepodporuje lenost.

4) Neopakujeme chyby a učme se i od omylů jiných.

Požadování znamení

1.Kor.1:22a	Židé žádají zázračná znamení,
-------------	-------------------------------

Byli a jsou lidé, kteří neuznávají moudrost a poznání, a nedokáží rozpoznat Božího Ducha, a proto žádají znamení. Ježíš Kristus se takového uznání dožadoval:

Luk.4:18	„Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu,
----------	---

a byl smutný, když po něm stále žádali znamení:

Mar.8:12	V duchu si povzdechl a řekl: "Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení."
----------	---

Ale vždyť jim předváděl jako znamení zázraky uzdravování a dokonce kříšení z mrtvých, 1 vykřikne křesťan. Jenže to byly opravdu jen zázraky - za zrakem - a ještě jen tehdy. Ježíš jim nelhal, a neřikal, že je uzdravoval on, nýbrž po pravdě jim řekl: „Tvá víra tě uzdravila." (např.

9 O vzkříšení blíže viz studii na toto téma.

Mat.9:22; Mar.5:34; 10:52; Luk.7:50; 8:48; 17:19; 18:42 a jiné). A dokonce bez jejich víry nemohl nic učinit.

Mar.6:5	A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je.
Mar.6:6	A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.

Dnes se takové „zázraky“ také občas provádějí, a to i v oficiální medicíně, používají se na příklad „pseudolátky“ zvané placebo, a opět se využívá účinků víry - pokud ji ovšem pacient má, což je ale dnes už jen absolutní výjimka, protože to většina lidí ví.

Už slyším „zoufalého“ křesťana toužícího po kouzlech, jak volá: „ale vždyť Ježíš zázračně nasytil tisíce lidí.“ Ach ouha. S tím mu pomáhali andělé

Mat.4:11	Pak ho Dábel opustil, a pohledme, přišli andělé a začali mu sloužit. [PNS]
----------	--

a tato snaha Ježíše Krista byla marná, protože zjistil, že mu tam lidé chodili jen proto, aby se zadarmo najedli a jeho kázání ani znamení je nezajímaly:

Jan 6:26	Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasytili jste se."
----------	--

takže toho všeho nakonec zanechal, a řekl o tom svým učedníkům:

Luk.16:31	Řekl mu: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“
-----------	---

A to platí i dnes. Ježíš Kristus proto řekl, co jediné je skutečně důležité:

Jan 8:32	Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými."
----------	--

Přičemž proces poznávání pravdy je neoddělitelný od procesu učení a studia . Kdo je líný se učit, nechť v nic nedoufá. Ježíš Kristus o lenosti řekl v podoběnství toto:

Mat.25:26	Jeho pán mu odpověděl: „Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal."
-----------	--

Požadování světských důkazů

1.Kor.1:22b	Řekové vyhledávají [světskou] moudrost,
-------------	---

Chceme na všechno důkazy ze světských podkladů? Třeba historických nebo podobně? Některé duchovní informace takto dokázat nelze.

1.Kor.2:14	Přirozený člověk nemůže přijmout věci Božího Ducha; jsou mu bláznovstvím a nemůže je chápat, protože se dají posoudit jen Duchem.
lépe KP	Ale tělesný člověk nechápá těch věcí, kteréž jsou Ducha Božího; nebo jsou jemu bláznovství, aniž jich může poznati, proto že ony duchovně mají rozsuzovány býti.
1.Kor.2:15	Člověk obdařený Duchem je schopen posoudit všechno, ale sám nemůže být

	nikým správně posouzen.
1.Kor.14:37	Pokládá-li se někdo za proroka nebo za člověka obdařeného Duchem, měl by poznat, že to, co vám píšu, je přikázání Páně.

5) Nejsme všichni nadáni stejnými dary Ducha

Neporovnávejme se mezi sebou.

1.Kor.12:8	Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha,
------------	---

ale zkoumejme sami sebe

1.Kor.2:13	abychom poznali, co [konkrétně] nám Bůh daroval. O tom i mluvíme ne tak, jak nás naučila lidská moudrost, ale jak nás naučil Duch, a duchovní věci vykládáme slovy Ducha.
------------	---

6) Nezávidíme jiným křesťanům a neobviňujeme je. Mohli bychom se velmi mýlit.

Jak.3:14	Máte-li však v srdci hořkou závist a svárlivost, nechlubte se moudrostí a nelžete proti pravdě.
Jak.3:15	To přece není moudrost přicházející shůry, ale přizemní, živočišná, ďábelská.
Mat.11:19	Přišel Syn člověka, jí a pije a říkají: „Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!“ Ale moudrost je ospravedlněna svými skutky.

Vidíme, že nejen víra bez skutků je mrtvá; i moudrost se musí ospravedlňovat skutky.

Mat.12:42; Luk.11:31	Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, protože ona přišla z nejzašších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu a hle, zde je více než Šalomoun.
-------------------------	--

Co to znamená? Ten, kdo není ani dnes ochoten naslouchat Boží moudrosti, bude stejně usvědčen.

Ř.11:25	Abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, chtěl bych, bratří, abyste věděli o tomto tajemství: Část Izraele propadla zatvrzení, avšak jen do té doby, pokud nevejde plný počet pohanů.[do Božím Království] 10
---------	---

I dnes propadne část křesťanů zatvrzení a povstane z nich nevěstka (např. Zj.17:15).

Jestliže závidíme jiným křesťanům jejich dary od Boha, dopouštíme se vzpoury proti němu. Vždyť vrozené vlastnosti jsou u těch mimořádně obdarovaných výsledkem dlouhodobého a nepochybně pracného andělského šlechtění. 1

Apoštol Pavel také narážel na závistivce, a napsal jim toto vysvětlení:

Ř.9:10	A nejen to: Také Rebeka měla obě děti z téhož muže, z našeho praotce Izáka;
--------	---

10 přidal jsem já; dnes nekřesťanů - většinou ateistů.

11 Obdobně jako u Ježíše Krista.

Byla to dvojčata, tak jak to, že neměla stejná požehnání (!) - řekl závistivec.

Ř.9:11	ještě se jí nenarodily a nemohly učinit nic dobrého ani zlého. Aby však zůstalo v platnosti Boží vyvolení, o kterém bylo předem rozhodnuto
Ř.9:12	a které nezávisí na skutecích, nýbrž na tom, kdo povolává, bylo jí hned řečeno, že starší bude sloužit mladšímu.
Ř.9:13	Neboť je psáno: „Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua jsem odmítl.“
Ř.9:14	Co tedy řekneme? Je Bůh nespravedlivý? Naprosto ne!
Ř.9:15	Mojžíšovi řekl: „Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“
Ř.9:16	Nezáleží tedy na tom, kdo chce, ani na tom, kdo se namáhá, ale na Bohu, který se smilovává.
Ř.9:20	Člověče, co vlastně jsi, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvar svému tvůrci: "Proč jsi mě udělal takto?"

Závistivci by si měli uvědomit, že tito lidé jsou pro ně ve skutečnosti dary, a jsou tady proto, aby jim pomohli k záchraně.

Ef.4:8	Proto říká: "Když vystoupil do výše, odvedl zajatce; dal dary [v podobě] lidí." [PNS]
--------	--

Duchovně zlé vlastnosti mohou mít velmi vážné následky. Apoštol Pavel před tím důrazně varuje:

Ř.11:7	Co z toho plyne? Izrael nedosáhl, oč usiluje. Dosáhli toho jen vyvolení z Izraele, ale ostatní zůstali zatvrzelí,
Ř.11:28	Pokud jde o evangelium, stali se Božími nepřáteli, ale vám to přineslo prospěch; pokud jde o vyvolení, zůstávají Bohu milí pro své otce.

Vyvoleným Pavel říká, aby vydrželi:

Kol. 3:12	Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost.
-----------	--

Apoštol Petr k tomu přidává:

2.Pe.1:10	Proto se, bratří, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete.
-----------	--

Neboli: schopnosti Božího ducha, které jsme nezaslouženě obdrželi, je nutné dále rozvíjet, a ne se domnívat, že naše autorita z toho vyplývající je neměnná.

7) Získáme-li Boží moudrost, staneme se velmi silnými v Duchu:

Sk.6:10	Nebyli však schopni čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil.
Sk.7:10	vysvobodil ho ze všech jeho útrap a způsobil, že si ho farao, egyptský král, oblíbil pro jeho moudrost a svěřil mu správu nad Egyptem i nad celým královským domem.

A k čemu nám Boží moudrost bude? Máme se stejně jako Josef nechat zaangažovat do světské správy? Ve výjimečných případech jistě ano, ale musíme si dát dobrý pozor, abychom se nezapletli do nepoctivých politických intrik a čachrů, protože je to velmi svůdné.

Ef.3:10	Bůh chce, aby nebeským vládám a mocnostem bylo nyní skrze církve dáno poznat jeho mnohotvarou moudrost,
Lépe [PNS]	[Bylo to] proto, aby nyní byla dána na vědomí vládám a autoritám v nebeských místech prostřednictvím sboru velmi rozmanitá Boží moudrost

Vzpomeňme si na Josefa, který ve snaze zalíbit se faraónovi zneužil své výjimečné informovanosti od Boha a zotročil všechen egyptský lid. 1

Ale analyzujme Boží vůli přesněji:

DJK si přeje, aby světské vlády poznaly jeho moudrost, ale proč?

Zjevně proto, aby uznaly naší autoritu.

Ale DJK si také přeje, aby skrze nás poznali jeho moudrost i andělé v 1. nebesích. Zřejmě je chce přesvědčit o tom, že jeho zásah a akce na záchranu lidstva byly správné a moudré.

Apoštol Pavel o tom píše:

1.Kor.4:9	Zdá se mi totiž, že nás, apoštoly, Bůh naposledy vystavil jako lidi ustanovené k smrti, protože jsme se stali divadelní podívanou světu a andělům a lidem. [PNS]
-----------	--

Samozřejmě nejde o zábavu. DJK chce demonstrovat jak lidem tak andělům správnost svého postupu. Tím, že se snažíme dodržovat jeho přikázání, dokazujeme, že měl a má pravdu.

Jan 15:8	Tím bude oslaven můj Otec, když poneseíte hojné ovoce a budete mými učedníky.
1.Kor.6:17	Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch.
1.Kor.6:18	Varujte se smilstva! Žádný jiný hřích, kterého by se člověk dopustil, netýká se jeho těla; kdo se však dopouští smilstva, hřeší proti vlastnímu tělu.
1.Kor.6:19	Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!
1.Kor.6:20	Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.
Fil.1:20	Toužebně očekávám a doufám, že v ničem nebudu zahanben, ale veřejně a směle jako vždycky i nyní na mně bude oslaven Kristus, ať životem, ať smrtí.
2.Tes.1:10	až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo uvěřili; také vy jste uvěřili našemu svědectví.
2.Tes.1:11	Proto se stále za vás modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a svou mocí přivedl k naplnění každé vaše dobré rozhodnutí a dílo víry.
2.Tes.1:12	Tak bude oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

Jde o to, abychom svým chováním a svou moudrostí dokázali světským lidem,

že není nutné „výt s vlky" a napodobovat tento svět v jeho špatnosti, a

že Boží moudrost si umí poradit i s problémy, na které světská moudrost nestačí.

12 Blíže viz část o Josefovi této knihy.

Usilujme o Boží moudrost všemi svými silami.

8) Nenapodobujme teatrální projevy „zbožnosti“, pozor na farizejství.

Kol.2:23	Vydávají se za moudrost jako zvláštní projev zbožnosti, sebeponižování nebo tělesné umrtvování, ale nic neznamenají pro ovládání vášní.
Jak.3:13	Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost.
Jak.3:17	Moudrost shůry je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez predsudků a bez přetvářky.

Křesťan musí své křesťanství prokazovat svými skutky.

9) Boží Slovo je třeba studovat v pravém slova smyslu, nejen číst ho jako beletrii.

Ježíš Kristus si jako náhradu za Jidáše vybral apoštola Pavla, a to byl už druhý vzdělanec (po lékaři Lukášovi). A i to (kromě vrozených darů) se projevilo tím, že dokázal rozumět Písmu lépe než mnozí jiní a dalšímu rozvoji křesťanství to velmi prospělo 1 - zopakujme si:

2.Pe.3:15	A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána.
-----------	---

Studium Písma (rozuměj nikoli učení nazpaměť) 1 vyžaduje soustředěnost, trpělivost a čas. Jen tak může přinést studentovi žádanou „moudrost shůry“.

10) A jak tedy budeme budovat Boží Království?

Precedentní případy jsou ty minulé.

Naše moudrost nám získá autoritu napřed u jedné církve (té, která se prokáže být oním skutečným věrným a rozvázným služebníkem) a jejím prostřednictvím postupně u všech lidí dobré vůle na celém světě. Potom nám Otec „položí k nohám“ všechny naše nepřátele a tak bude založeno nové Boží Království - tentokrát podle třetí smlouvy. Ale o tom jindy. Učme se Boží moudrosti a získávejme přirozenou autoritu ve svém okolí. Naučme se s ní zacházet (laskavě) a prakticky ji uplatňovat, protože jejím prostřednictvím budeme mít v Božím Království skutečnou moc. Učit se trvá dlouho, a hledme, ať to stihneme do jeho nastolení.

Kultivace Duchovního Izraele

13 S drobnou vadou: Apoštol Pavel byl příliš zvyklý na kněžskou byrokracii (byl v ní vychován), a to se projevilo na tom, že i on při budování sborů používal trochu jejich zvyklostí, a občas se musel dokonce omluvit nebo změnit názor. Inu, jsme všichni dosud nedokonalí.

14 Existují lidé, kteří znají i celou Bibli z paměti (taková paměť je úžasný dar od Boha), ale její moudrost tím nezískali - takoví lidé obvykle nedokáží pochopit jejího Ducha. (Na ty se hodí rčení, že „pro stromy nevidí les“.)

Podívejme se stručně, jak probíhala kultivace izraelitů (první smlouva) 1 a jak prvních křesťanů (druhá smlouva): Izraelité byli podrobováni zkouškám (např. 2.M.15:25; 16:4; 20:20) tím, že dostali příkaz, a Bůh sledoval jeho plnění, a také soudu na poušti

Ez20:36	Jako jsem se soudil s vašimi otci v poušti egyptské země, tak se budu soudit s vámi, je výrok Panovníka Hospodina.
---------	--

První křesťané zase byli vystaveni někdy velmi krutému pronásledování, a byli nuceni si pomáhat a velmi spolupracovat. Apoštolové o tom píší:

Sk.20:35	Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.“
lépe PNS	Ve všem jsem vám předvedl, že takovou usilovnou prací máte pomáhat těm, kteří jsou slabí, a mít na mysli slova Pána Ježíše, který sám řekl: Více štěstí je v dávání než v přijímání.“

Tato slova Ježíše Krista vypadají na první pohled jako dost laciná výzva, a to zvláště v dnešní době. Jaký je jejich skutečný smysl? Dávání získává přátele

Luk.16:9	Také vám říkám: Dělejte si přátele pomocí nespravedlivého bohatství, aby vás, až selže, přijali do věčných obydlí. [PNS]
----------	--

a přátelství je nejcennější citovou hodnotou, bez které nemůže být život člověka šťastným. Lidé, kteří nemají skutečné přátele, mají ve skutečnosti velmi prázdný život, a nemají ani tušení, co to je být šťastným. Pouhé kamarádství je proti tomu ve skutečnosti ničím, třebaže je často opěvované. 1 Dokonce platí, že není-li v manželství pevný přátelský vztah, takové manželství se dříve či později ocitne v krizi.

Poznámka: Poučení pro mladé lidi. Láska na první pohled je jen láskou erotickou (eros), a proto je bezcenná - nemůže dlouho vydržet. Skutečný vztah je nutné dlouho pěstovat, aby se stal láskou přátelskou (filia), a jen na takovém vztahu postavené manželství vydrží.

Př.27:9	Olej a kadidlo jsou pro radost srdci, přítel je sladší než chtění vlastní duše.
---------	---

Přátelé si jsou navíc vzájemnou oporou a to zvláště v dobách tísně:

Př.17:17	V každickém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.
Př.12:26	Spravedlivý prozkoumává svému příteli cestu, kdežto svévolníky jejich cesta zavede.

Přátele si ale musíme vybírat (podobně jako manželské partnery).

Př.18:24	Přátelit se s kdekým je ke škodě; kdo však miluje, přilne víc než bratr.
----------	--

A světské přátelství (ve skutečnosti vlastně jen kamarádství) je nebezpečné.

15 Blíže viz knihu „*Bůh působí na stvořené lidstvo*“.

16 Kamarád je jako Jidáš - je-li to pro něj výhodné, zradí.

Jak.4:4	Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.
---------	--

Ježíš Kristus také ještě řekl:

Luk.14:12	Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: "Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné a bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty.
Luk.14:13	Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé.
Luk.14:14	Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých."

Tento nejtěsnější svazek slíbil Ježíš Kristus těm, kteří ho následují:

Jan 15:14	Vy jste moji přátelé, činíte li, co vám prikazuji.
-----------	--

Přátelství s DJK znamená, že nám nyní pomůže ve všech našich tísňích, a že bude vyslýchat naše modlitby.

A v této věci bychom se měli chovat jako apoštolové, kteří o tom napsali:

Ř.12:8	Kdo dovede povzbuzovat, necht' povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí.
Ř.15:25	Zatím však se chystám do Jeruzaléma, abych přinesl pomoc tamějším bratrům.
Ř.16:2	Přijměte ji v Pánu, jak se sluší mezi věřícími, pomáhejte jí, kdyby vás v něčem potřebovala, neboť i ona byla pomocnicí mnohým i mně samému.
2.Kor.8:1	Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii.
2.Kor.8:2	Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost.
2.Kor.8:3	Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost;
2.Kor.8:4	s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku.
2.Kor.8:5	Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám.
2.Kor.8:11	Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má;
2.Kor.8:12	vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá.
2.Kor.8:13	Nejde o to, aby se jiným ulehčilo a vy byli přetíženi, nýbrž abyste na tom byli stejně:
2.Kor.8:14	váš přebytek pomůže nyní jejich nedostatku, aby zase jindy jejich přebytek přišel k dobru vám ve vašem nedostatku; tak nastane vyrovnaní,
2.Kor.8:15	jak je psáno: „Kdo měl mnoho, tomu nic nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek.“
2.Kor.8:19	A nejen to: byl také církvemi zvolen, aby nás doprovázel s výtěžkem této sbírky, jež se naší službou uskutečňuje k slávě Páně a jako projev naší ochoty.

2.Kor.8:20	Chceme totiž zabránit tomu, aby nás při službě tomuto štědrému daru někdo nepodezíral.
2.Kor.9:1	O pomoci bratřím je vlastně zbytečné vám psát.
2.Kor.9:2	Znám přece vaši ochotu, o níž s hrdostí makedonským bratřím říkám, že Achaia je už od loňska připravena. Vaše horlivost byla pobídkou pro mnohé z nich.
1.Tit.5:10	známá dobrými skutky: jestliže vychovala děti, prokazovala věřícím pohostinnost a umývala jim nohy, pomáhala nešťastným a osvědčila se v každém dobrém díle.
1.Tit.5:16	Má-li některá věřící žena vdovy v příbuzenstvu, ať jim pomáhá, aby nebyla zatěžována církev, která má pomáhat osamělým vdovám.

Je zjevné, že DJK si přeje, abychom vytvořili také tak kvalitní společenství. Zatímco první křesťany aby je vychoval musel vystavit podmínkám, které si sotva dovedeme dnes představit, dnešní výchova má precedens v době, kdy izraelité byli v Zaslíbené zemi. Křesťané dnes rovněž žijí většinou v podmínkách relativního dostatku a někdy až nadbytku. 1 A stejně jako tehdy jsou jedni křesťané relativně majetní, a jiní se musí nechat najímat, a někdy mají postavení dokonce srovnatelné i s tehdejšími „otroky“ 1 .

Pohledme na to, co se tehdy dělo, a jak DJK řídil výchovu svého lidu: Izraelité se často nechali ovlivnit okolními národy nebo také následkem relativního blahobytu upadali do modloslužby. Za to byli trestáni válkami a nezřídka i porobením. Posléze se rozštěpili a válčili mezi sebou (severní a jižní království). Severní království bylo poraženo a násilně asimilováno se Syřany, a jižní (Judské) na 70 let porobeno v Babylóně.

Po návratu Judejců zpět následoval návrat k Mojžíšskému Zákonu, leč jeho pojetí bylo zbyrokratizováno, což vedlo nakonec k nesmyslnému sebeuspokojení Judejců, a posléze ke ztrátě smyslu Zákona, nastolení kněžské byrokracie a odpadnutí od pravé cesty rozvoje. Ke konci tohoto období přišel prorok Malachiáš a na konci Ježíš Nazaretský, kterého Bůh (po dlouhé kultivaci jeho předků i jeho samého a po tvrdé výchově) přijal za Syna (2.Pe.1:17), a který se stal Pomazaným neboli Kristem. Tohoto člověka tehdejší kněží ke své vlastní škodě nepoznali (např. Sk.13:27) a propásli tak svou záchranu. 1

Srovnatelným vývojem prošlo i křesťanstvo. Opět jde o vývoj po spirále (blíže viz „Analýza proroctví Malachiáše“ - část „Vývoj společenského smýšlení“).

Křesťanstvo upadalo a i dnes upadá především do modloslužby bohatství (srovnej Kol.3:5) a celebrit (srv. 1.Kor.10:7). Bylo napadáno různými pohanskými národy (Tatary apod.). Rozdělilo se na katolíky a protestanty a válčilo mezi sebou (třicetiletá válka). Většina evropského křesťanstva byla na sedmdesát let (1918 - 1988) ovládnuta (často násilně) ateisty.

Nyní je křesťanstvo po onom sedmdesátiletém trestu a proto v určité renesanci - v posledním z precedentních období - a hrozí mu upadnutí do sebeuspokojení a do byrokracie. Touto cestou by také mohlo zcela minout cíl křesťanství. Je proto nutné právě před tím důrazně varovat. A i dnes hrozí kněžím nebezpečí, že nepoznají Pomazaného a propásnou tak svou

17 s výjimkou mimořádně chudých zemí tzv. třetího světa.

18 Podle Mojžíšského Zákona, tj. mnohem výhodnějším než otroci v zemích okolních.

19 V roce 70. n.l.

naději.

Srovnej:

Mat.24:39	a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny takový bude i příchod Syna člověka.
Ř.3:17	nepoznali cestu pokoje

DJK vystavil křesťanstvo situaci, kdy je jasné, že jeho rozštěpení ho mimořádně oslabilo a oslabuje. Dokáží vůdci křesťanských církví poslechnout toho, koho nazývají svým Pánem?

JAN 17:11	Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve mém jménu, které jsi mi dal; nechť jsou jedno jako my.
JAN 17:21	aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.
JAN 17:22	Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno
RIM 12:5	tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.
1KO 12:12	Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem.
1KO 12:13	Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.
1KO 12:20	Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo.
GAL 3:28	Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.
EFE 2:14	V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděluje a působí svár. Svou obětí odstranil
EFE 4:4	Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni;
EFE 4:29	Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.
KOL 3:15	A ve vašem srdci ať vládne mír Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.

Co vlastně křesťanům brání sjednotit se?

Je to zdánlivě úplně nesmyslná překážka, ale jde o silně vžitě tradice a zvyky. Členům jednotlivých církví bylo vtoukáno do myslí, že právě jen jejich vedení je to jediné pravé, a jen jejich učení je správné - a ostatní jsou bludaři ne-li přímo ďáblovi spřeženci. A velmi silnou roli hrají tradiční rituály. Tak co je vlastně pravda? Na místě je oprávněná obava, že vůdci ztratí veškerou svou dřívější autoritu, a že se církve rozpadnou. Jedinou reálnou možností je oznámit, že Syn člověka již přišel, 1 a že ve věcech nauk oznámil všem církvím svou vůli, a že je nutné ji oznámit a vyučovat novým pro všechny společným věcem. Vůdcové církví, položte si otázku: Existuje nějaká jiná alternativa jak dosáhnout jednoty? 1

20 Je přítomen, ale nechce být znám.

21 Politické metody vás připraví o poslední zbytek autority.

Kultivace jednotlivých vybraných křesťanů

I dnes DJK předem kultivoval předky svých vyvolených a ty, kteří jsou vybaveni potřebnými genetickými vlastnostmi, vyvolil k přísné individuální výchově. 1

2.Tes.2:13	Stále musíme děkovat Bohu za vás, bratři milovaní od Pána, že vás Bůh jako první vyvolil ke spáse a posvětil Duchem a vírou v pravdu,
Ř.9:11	ještě se jí nenarodily a nemohly učinit nic dobrého ani zlého. Aby však zůstalo v platnosti Boží vyvolení, o kterém bylo předem rozhodnuto
Ř.11:7	Co z toho plyne? Izrael nedosáhl, oč usiluje. Dosáhli toho jen vyvolení z Izraele, ale ostatní zůstali zatvrzelí,
Kol.3:12	Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblect milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost.
2.Pe.1:10	Proto se, bratři, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete.

Poznámka: Křesťané, kteří jsou ctižádostiví, a chtějí proto patřit mezi tyto vyvolené, by si měli uvědomit, k čemu ti vyvolení jsou: Musí být připraveni pro Boží záměry přinést mimořádné oběti. Většina takových po zjištění, oč vlastně usilují, rychle od příslušných závazků a slibů odstupují, a týká se jich varování Ježíše Krista:

„Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed nesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby?“ (Luk.14:28).

Většinou pak sami sebe litují už při přípravné přísné výchově, která k tomu náleží, a někdy pošetile vystavují na odiv její následky, aby je litovali i jiní. Zapomínají na další slova Ježíše Krista (*„už mají svou odměnu“* - srovnej Mat.6:16).

Precedentní případy

Kultivace Ježíše Krista

Kultivace genů Ježíše Krista probíhala dávno před jeho narozením. Jeho předkové byli pečlivě vybíráni tak, aby měl potřebné vlastnosti, už od samotného počátku. Blíže o tom viz knihu *„Bůh působí na stvořené lidstvo“*.

O životě Ježíše Krista a jeho kultivaci do třiceti let jeho věku víme z Bible jen velmi málo. 1 Víme jen, že ve svých dvanácti letech už uměl dobře číst (což u tesařova syna bylo raritou) a dokonce už měl důkladně prostudovaná a navíc pochopená v té době známá Písma. Musel být mimořádně inteligentní a učenlivý, a musel mít už vrozené velmi vysoké ocenění pro Boží Slovo, protože jeho studiu musel navíc věnovat snad všechny svůj volný čas, který jinak mladí chlapci věnují hrám a zábavám. To ho muselo také oddělit od společenství vrstevníků), kteří pro takový život jistě neměli pochopení a od kterých pravděpodobně zažíval i ústrky. Naučil se tak samostatnosti a nezávislosti na svém okolí.

Kultivace apoštolů

22 Znovu připomínáme Žid.12:6.

23 Bible tyto informace neobsahuje záměrně. Blíže viz studii s názvem *„Osobnost Ježíše Krista“*.

O kultivaci apoštolů a učedníků Ježíše Krista víme také jen velmi málo. Jejich předkové však nějakou kultivaci museli projít, protože se narodili s některými potřebnými vlastnostmi: s vírou, čistotou srdce, ale i se schopností poznávat a učit se duchovním věcem. O zděděné schopnosti věřit píše apoštol Pavel:

Ř.12:3	Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh.
--------	--

Apoštolové a učedníci byli konfrontací s Ježíšem Kristem postaveni před zkoušku svých vlastností a zejména pak schopností věřit a poznat pravého učitele. Ježíš Kristus se ujal jejich kultivace a po něm potom jeho učedníci se ujímali kultivaci těch dalších atd. Kultivace spočívala především ve vyučování „nové cestě“ - tehdy cestě spravedlnosti (protože Ježíš Kristus přinesl novou metodu dobývání Božího Království - propagace Boží spravedlnosti). 1

Dnešní stav

Dnešní povolání křesťané museli být rovněž vybírání už předem, a čekají je podobné zkoušky. Některé z nich mohou být i velmi těžké, 1 ale mnohem důležitější jsou (často každodenní) malé zkoušky, protože

Luk.16:10	Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké.
-----------	--

Poznámka: V mimořádném pokušení jsou křesťané pracující ve službách nebo v obchodu, kde se nepoctivost všeobecně považuje za normální a dokonce i za součást profese. Drobný křesťanský obchodník, který zneužívá důvěry zákazníků a přikrádá si „jen tak trochu v mezích zvyklostí“ („jiní přece kradou mnohem víc, a já jsem přece chudý a mám na to právo.“), nemůže počítat s tím, že obstojí ve skutečné a pro něj rozhodující zkoušce, třeba jiného druhu.

Závěr

I dnes se křesťané - a zvláště ti, kteří jsou v tísní - ptají, kdy přijde Boží Království. Na tuto otázku však už jednou odpověděl Ježíš Kristus:

Luk.17:20	Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: "Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypožorovat;
-----------	--

Tehdy jim nemohl a ani nechtěl prozradit, jak funguje jeho nová metoda - propagace formou kázání evangelia, protože všude číhali římská donašeči.

Dnes je situace přece jen jiná, protože téměř celý svět ví, že křesťanství žádnou světskou moc neohrožuje. Dnes budou rozhodující tři okolnosti:

Kdy bude svět v tak velké tísní, že pochopí, že nutně potřebuje reálný Duchovní Izrael, a kdy tento DI bude již plně konstituován a schopen ujmout se řešení naléhavých problémů, které budou svět sužovat.

24 Viz mj. studii „Základní Boží vlastnosti“.

25 srovnej na příklad Luk.18:22

[Zpět na seznam](#)

a konečně kdy nebeský Otec položí „nepřátele křesťanství pod jeho nohy“

Ř.16:20	Bůh pokoje brzo srazí satana pod vaše nohy. Milost Ježíše, našeho Pána, buď s vámi.
---------	---

}